

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 32. Oldegarius Archiepiscopus Tarragonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. Monachos amare conquerentes dixerint:
 A.C. 1117. *Quid jam aliud restat, quid aliud nobis
 expectandum, nisi ut Baculo annuloque pri-
 vati eorum Ordinationi subjiciamur?
 quippe Ecclesiæ, agros, Arces, decimas,
 Oblationes vivorum mortuorumque possi-
 dent. Tumque ad Papam conversi, Ca-
 nonicorum, Clericorumque gloria, ajebant,
 obscuratur, ex quo monachi, missis cœlesti-
 bus desideriis, ambitione inexplebili Jura
 Episcoporum invadunt, homines, quos jux-
 ta S. Benedicti Institutum quiete vivere
 oporteret. Conjecturæ locus est, ob has
 Episcoporum querelas, Canonem, a me
 postremo relatum, fuisse conditum.*

§. XXXII.

*Oldegarius Archiepiscopus Tarraco-
 nensis.*

ap. Bolt. to.
 6. p 488. *Quæ in Concilio Lateranensi de bello
 Cruciatorum in Hispania dicta sunt,
 facilius intelliguntur ex Bulla Callisti II.
 eodem tempore Oldegario Archiepisco-
 po Tarragonensi concessa. Ea ad omnes
 Christianos dirigitur, quos Papa horta-
 tur, ut ad defendendam Hispaniæ Eccle-
 siam, ab Infidelibus oppressam, arma ca-
 piant, illis, qui in hoc bello militarent,
 eandem Indulgentiam, ac Defensoribus
 Ecclesiæ Orientis, promittens. Tum
 subjungit, sermone ad milites directo,
*Quia vero nos ipsi exercitum vestrum, li-
 cet**

cet id cupiamus, adire non possumus in Sæcul. XII.
 bunc effectum, carissimum Fratrem no- A.C. 1123.
 strum Oldegarium Archiepiscopum Tar-
 ragonensem cum potestate Legati A LA-
 TERE, ad gerendas vices nostras, consti-
 tuimus. Hæc Bulla, secunda die Apri-
 lis, statim post solutum Concilium, da-
 ta est.

Oldegarius Barcinone ortus, prima *vit. ap. Boll.*
 ætate, Ecclesiæ S. Eulaliæ oblatus, ibi- 6. *Mart.*
 dem Canonicus, & deinde Præpositus
 fuit. Tum Abbas Canonicorum Regu-
 larium S. Rufi prope Avenionem eligitur,
 atque, Raimundo, Episcopo Barcinonen-
 si, cum in Insula Majorica contra Mau-
 ros militaret, anno millesimo centesimo
 decimo quarto, occiso, subrogatur. Ipse
 vero, ad Abbatiam suam S. Rufi confu-
 giens, post duos demum annos, ad reci-
 piendum Episcopatum, districto Romani
 Pontificis Paschalis II. imperio, & Comi-
 tis Barcinonensis precibus, compelli po-
 tut. Primo Episcopatus ejus anno Se-
 des Tarragonensis vacavit, Berengario *Sup. lib.*
 fatis functo, qui cum esset Episcopus Au- *LXIII. §.*
 sonensis ab Urbano II. Papa obtainuerat, 49. 54.
 ut Metropolis Tarragonensis restituere-
 tur. Tunc vero Comes Barcinonensis
 Raimundus Berengarii filius Oldegario
 Episcopo ejusque Successoribus civita-
 tem & territorium Tarragonense dona-
 vit, cum potestate incolas inducendi, iis-

K k 5 que,

Sæcul. XII. que, ut luberet, leges dandi, solo sibi su-

A.C. 1123. premo Dominio & Palatio reservato.

Quod Donationis diploma vigesima tertia
Januarii anno millesimo centesimo deci-

ap. Boll. & mo septimo datum est. Verumtamen
Marcam nec Raimundus Episcopo, nec prius Be-

His/p. pag. rengarius Raimundi parens, Urbano Pa-

1247. pæ magnam rem contulerunt; nam illa
tempestate Silvæ similis erat Tarracona,

Orderic. lib. quercubus, & fagis aliisque vastissimis
13. p. 892. varii generis arboribus abundans, nec

tam urbs, quam condendæ urbis locus
videri poterat. Oldegarius hanc dona-

tionem a Gelasio Papa II. confirmari pe-

tit, qui ipsi non modo Archiepiscopa-

tum Tarragonensem cum Episcopatu Bar-

cinonensi, cui præterat, sed etiam Episco-

patum Tertosanum concessit, si illa urbs
Christianorum armis iterum e manibus

Saracenorum erepta ad statum perveni-

ret, quo proprium Episcopum habere
posset. Adjecit Pontifex omnia jura

Metropolitæ competentia, Ordinatio-

nem Suffraganeorum suorum, convoca-

di Concilia potestatem, & Pallium. Hæc

Bulla Cajetæ vigesima tertia Martii anno
millesimo centesimo decimo octavo da-

ta est.

Elapsò exinde biennio Comes Rai-

mundus urbes Tertosam & Ilerdam, pul-

fis Mauris, recepit. Post Concilium ve-

ro Lateranense Oldegarius, Legati Sa-

cræ

cræ Sedi Titulo munitus, Jura Ecclesiæ Sæcul. XII.
sue Barcinonensis contra quorumdam A.C. 1123.
nobilium virorum, & ipsius Comitis mo-
limina, vigore Episcopali defendit. An-
no millesimo centesimo vigesimo sexto,
Episcopis & Principibus ipsius cura con-
gregatis, Immunitas Ecclesiastica stabili-
ta est, & Reges Arragoniæ & Castiliæ
ipso conciliante pacem sanxerunt. Sa-
tis vero intellexit Oldegarius, nunquam
Civitatis Tarraconensis constans incre-
mentum sperari posse, nisi præsidium ac-
ciperet a viro, rei militaris gnaro, qui ci-
ves adversus Maurorum, impune agros
depopulantium, incursus tueretur; eo
igitur consilio, Robertum Acilionensem,
alio nomine *Bordetum*, virum e gente
Normannorum nobilem, jam prius fixam
sedem in illa regione habentem, delegit,
cui urbem Tarraconensem concessit, ut
eam tanquam Vasallus Ecclesiæ posside-
ret, civium numerum augeret, regeret,
& prout magis e re esse videretur, defen-
deret, solis decimis & Bonis Ecclesiasti-
cis sibi reservatis. Hæc Donationis For-
mula anno millesimo centesimo vigesimo
octavo, elapo decennio, ex quo eam ur-
bem Episcopus a Comite acceperat, da-
ta est. Porro Oldegarius quoque suis
partibus non defuit, sed Ecclesiam Me-
tropolitanam Tarraconensem, & com-
plures alias in illa provincia, pæne col-
lapsas,

Sæcul. XII. lapsas, restauravit, Nosocomium & Do-
A.C. 1123. mum Templariis fundavit, & tandem
sexta Martii, anno millesimo centesimo
trigesimo septimo, animam in manus
Creatoris reddidit. Complura miracu-
la ipso apud Deum intercedente edita
narrantur, Barcinonenses eum honore,
quo Sanctos colimus, prosequuntur, &
Arragoniæ Reges saepius diversis tempo-
ribus, ut in Catalogum Sanctorum refer-
retur, Romæ postularunt.

§. XXXIII.

Sugerius Abbas S. Dionysii.

vit. Ludov. *p. 310. 311.* **S**ugerius Abbas S. Dionysii in Francia,
anno Ordinationis suæ secundo, Con-
cilio Lateranensi interfuit. Ei a Rege Lu-
dovico ad Papam, negotiorum ad Re-
gnum Franciæ pertinentium causa, in
Italiam misso, & inde redeuenti in itinere
nuncii indicaverant, Abbatem suum Ada-
mum ex hac vita migrasse, ipsumque per
electionem defuncto fuisse subrogatum.
Tum cum ad monasterium pervenisset,
Rex electionem confirmavit, quæ prius
ipsi tanquam se inscio peracta non pro-
babatur. Sugerius ergo, tunc in gradu
Diaconorum constitutus, in Sabbato
Hebdomadae quartæ Quadragesimæ, an-
no millesimo centesimo vigesimo secun-
do, Presbyter ordinatus, altera die, Do-
minica, Benedictionem Abbatialem ab
Archि-

Chron. S. Dion. to 2. Spicil. pag. 309. no